

ԾԱԶԻԿ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ ԶԱՐԹԱԹԵՐԹ

ՏՂՈՑ ԵՒ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆՆԵՐՈՒ ՅԱՏՈՒԿ

Բ. Շրջան, Թիւ 9

ԲՈՎԱՆ ԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Երեւ լարդեր	Ծերձիկ ՀԱՆԻՆ
Պզտիկ Ալիծին (պատկերով)	ԴՐ. Հ. ԴԱՆՈՒՍՏԵԱՆ
Վարպէտ կասուն (պատկերով)	ԲԷՌՕ
Ապարանջանը	ԱՐԹՕ
Պարոն Արքայի պատմածները	
Ծաղիկներու աղջիկը (պատկեր)	
Շիտակը խօսող տղան	
Իմաստուն խօսքեր	Մ. ԲԱՐԹԵԿԵԱՆ

Թերթոն, Հանելուկ, Հաշուական հարցում, Եւլն.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

ՊՈՒՍՈՑ ԵՒ ԴԱՆԱԹՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

Տարեկան 30 դրուշ: Վեցամսեայ բաժնեգին չկայ:

ԱՐՑԱՍՏ.ՀԱՄԱՆ.Ի ՀԱՄԱՐ Տարեկան 7 ֆրանք:

ԲԱՑԱՐՁԱԿԱՊԷՍ ԿԱՆԽԻԿ

Բաժնեգիւնները կարելի է դրկել Օսմ. մանտարութով, փոխ՝ գրով, եւ կամ դրուշմաթուղթով (20 հատը 20 դրուշի հաշուով):

Ծանուցման, բաժանորդագրութեան եւ թերթին վերաբերող ամէն կարգի գործառնութեանց համար զիմել մի՛ միայն՝

ՍԱ.ԴԱ.ԵԱ.ՆԻ

{زاغيك غزتهسى} درعليهده غلطهده قورشونلى خاتنده نومرو ۷

«ԾԱԶԻԿ» ՀԱՆԴԻՍ

Կ. Պոլիս, Ղալաթիա, Դուրչունլու խան, Թիւ 7

REVUE "DZAGHIK,"

Constantnople, Galata, Kouchoum Han, N° 7.

Գին 20 փարա

Տպագրութիւն ՍԱԴԱԵԱՆ, Կալաթա

ՎԱՅԵԼՉԱՍԵՐ ԿԻՆԵՐԸ

ՈՐՈՆՔ Կ՛ՈՒՋԵՆ ՊԱՀՊԱՆԵԼ

ԻՐԵՆՑ ԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆԸ

ՊԵՏՔ Է ԱՄԷՆ ՕՐ ԴՈՐԾԱԾԵՆ

ՃՇՄԱՐԻՑ

ՔՐԷՄ ՍԻՄՈՆԸ

ԿԼԻՍԵՐԻՆՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ

ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԵԱՄՔ ԿԱՐԴԱԼ ՀԵՏԵՒԵԱԼ ՏՈՂԵՐԸ

ԿԼՈՋ ՄԸ ԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆԸ Կատարեալ չըլլար՝ առանց գոյնի, մաքրութեան, Բոլոր այն տիկիւնները որոնք հոգը ունին այս թանկագին ձիւքերը անկորուստ պահելու, պէտք է բացարձակապէս մերժեն գործածութիւնը այն աժանագին արտադրութիւններուն ուրոնք շունդալից ունիւններով ծախու կը հանուին Գործածուած նախնական նիւթերուն ստորին տեսակէ ըլլալն է որ ներելի կ'ընէ այդքան աժան ծախել զանոնք: Այս պատճառաւ նուազ ստորին տեսակները պատրաստուած են մեղրամոմով կամ օճառով, որոնք օգին մէջ կ'չորնան, և միւս տեսակները, աւելի վտանգաւոր մորթին համար, կ'պարունակեն այն տեսակ ճարպեր որոնք կ'ծթան և քիչ ատենէն առաջ կ'բերեն անզարմանելի կարմրութիւններ և խորշոմներ:

Միայն ՔՐԷՄ ՍԻՄՈՆԸ հնարուած 1860ին, զուտ նշայի Կլիւսեօյեով բաղադրուած՝ առանց ո՛ր և է նիւթի, իրապէս առողջապահական արտադրութիւն մըն է. բովանդակ աշխարհի մէջ բոլոր վայելչասէր կիներէն ընդունուած է և նոյն իսկ իր անհուն յաջողութեան պատճառաւ է որ բաղմամբիւ կեղծ նմանութիւններ երեսան կ'ելլեն ամէն օր:

1900ի տիեղերական Արուեստահանդէսին մէջ արժանացած է Ոսկի Միտալի:

Ի հարկէ ՔՐԷՄ ՍԻՄՈՆԻ գինը աւելի բարձր է կեղծ պատրաստութիւններու գինէն և ասոր պատճառը իսկապէս իր նախնական նիւթերուն աղնիւ տեսակէ ըլլալն է, որովհետեւ բոլոր ծախողները կ'խոստովանին թէ հակառակ անոր համեմատաբար բարձր գնոյն՝ նուազ կը շահին նմանօրինակ ուրիշ տեսակներու վրայ:

Բնաւ մի՛ վարանիք ուրեմն պահանջել ճշմարիտ ՔՐԷՄ ՍԻՄՈՆԸ, միշտ լաւ ուշադրութիւն ընելով վերի վաճառանիշին և յաւէտ եւրիտասարդ ու թարմ պիտի մնաք, մինչդեռ ձեր դրոցուհիները պիտի պառաւնան՝ ցաւելով իրենց սխալ խնայասիրութեան վրայ:

ՇԱՀԻԿ

ՏՆՈՐԿՆ Ս Ս, Գ Ս, Ե Ս, Կ

Խմբագիր Յակոբ Տէր. Յակոբեան

(735) Ի. ՏԱՐԻ ԹԻԻ ԹԳ

10 ՅՈՒԼԻՍ 1908

ԵՐԵՔ ՎԱՐԴԵՐ

—→→→→→

Մայիսի զմայլելի առտու մըն էր։ Արեւին առաջին ճառագայթներուն համբոյրէն արթնցան մէկ ճիւղի վրայ փթթող երեք վարդեր։ Զեփիւռին քաղցր փչումներուն տակ կը տատանէր այդ ճիւղը։ Վարդերը իրենք զիրենք կը տեսնէին իրենց տակէն անցնող գետակին թեթեւ ալիքներուն մէջ։ Այս պահուն, վարդերուն աւանդէն մեծը ըսաւ.

—Քուրիկներ. մենք շատ քիչ կ'ապրինք։ Դարնան մէջ, քանի մը օրուան միջոցին, ծաղկիլն ու թողմիլը, այսինքն ծնիլն ու մեռնիլը մեզի առատօրէն կը բաւէ կոր։ Հիմա, ժամանակը եկած է որ մեր բաղդը, մեր ապագան խորհինք։ Մտածեցէք տեսնենք...։ Երբ ձեզի ձեր վիճակին, ձեր փափաքին թողուն, ի՞նչ ըլլալ կ'ուզէիք...։ Ես իմ մասիս կը փափաքէի գեղանի աղջկան մը խարտեալ մաղերուն վրայ գտնուիլ ճոխ դարդարուած սրահի մը մէջ։ Երկրորդ վարդը պատասխանեց. —Ո՛հ, ես այդ երջանկութիւնը չեմ ուզեր։ Այդ բանը ինծի համար մեծ դժբաղդութիւն մըն է։ Մութ ու գոց տեղերէն հեռու ըլլալու եմ։ Իմ փափաքս է ձեզմէ զատուելով, ինքն իմ գլխուս բացուիլ լուսաւոր և օդաւէտ տեղ մը և հոն տարածել իմ բոյրս։

Իսկ երրորդը, պղտիկ վարդը որ դեռ կոկոն էր, արցունքի պէս իր վրայ իջած ցօղի երկու կաթիլները թօթուելով յարեց.

—Քոյրեր, ես կը փափաքիմ որ միշտ միասին ապրինք։ Հեռաւորութենէն, անշատուամէն չեմ ախորժիր։ Կը փափաքիմ ապրիլ հոն ուր ծնայ և դարձեալ հոն մեռնիլ։ Ա՛հ, ի՞նչ մեծ երջանկութիւն է ինծի համար այս կապուտագեղ ու պայծառ երկինքը, գեղեցիկ անտառակները, սա վճիտ ալեակները դիտել, ամէն առտու իրիկուն պլպուլներուն գեղգեղը լսել և բոյրս լարածել այս մաքուր մթնոլորտին մէջ...

Մինչ վարդերը այսպէս կը խօսակցէին իրարու հետ, երեք օրիորդներ պարտէզ եկան օդին գեղեցկութիւնը վայելելու համար առտու կանուխ: Աղջիկներուն աչքերը պատահեցան երեք վարդերուն: Օրիորդներէն մէկը բրցուց մեծ վարդը և միւսը՝ երկրորդը. իսկ ամէնէն պզտիկը ճիւղին երկարելով ձեռքը, բռնեց կոկոնը, զայն գգուեց, համբուրեց, բայց խղճաց բրցնելու: Ինքնիրենը մտածեց.

— Ինչո՞ւ բրցնեմ: Վաղը մայրիկս երբ պարտէզ իջնէ և հոսկէց անցնի, անոր անուշ հոտը հաճոյք կը պատճառէ իրեն, կը սիրէ այս աղւոր վարդը, կը գգուէ, ու սիրտը կը բացուի: Փոխանակ զայն քաղելու, ամէն իրիկուն կուգամ կը ջրեմ ձեռքովս: Գոուցէ այս գեղեցիկ վարդին կարճ կեանքին վրայ կրնամ առտու մը, օր մը աւելցնել...

Եւ օրիորդը անցաւ գնաց իր ետեւէն եկող հաւատարիմ շունը շոյելով:

Վերի վարդերուն մեծը՝ աղջիկներէն մէկուն մազերը զարդարեց և իրաւամբ գնաց մտաւ գեղեցիկ սրահ մը: Բայց շուտով դեղնացաւ, թօշնեցաւ ու չորցաւ: Երկրորդ վարդը՝ ինչպէս եղաւ ինկաւ, թերթերը թափեցան և ոտքերու տակ ճգմուեցան: Սակայն իր ճիւղը, իր ծնած ու սնած տեղը սիրող և այդ սէրին հաւատարիմ մնացող երրորդ վարդը միշտ մաքուր օդ ծծելով ապրեցաւ ա՛յնքան որքան կարելի է ապրիլ վարդի մը համար, և բնական բերումով ինքն ալ թօշնեցաւ թէև, բայց հովերէն գետին թափեցաւ և իր հունտերը հողին մէջ ուռճանալով, տարի մը ետքը իրեն պէս վարդեր ծաղկեցուցին:

ՄԵՐՈՒԿ ՀԱՆՈՒՆ

Հայ գրականութիւնը դառն կորուստ մըն ալ ունեցաւ: Նշանաւոր գրագէտ և բանաստեղծ Եղիա Տէմիրճիպաշեան, որ արդէն ջղային հիւանդութեամբ կը տառապէր, անձնասպան եղաւ: Հանգուցեալը 57 տարու էր և 30 տարուան գրական մեծ գործունէութիւն մը ունեցած է: Բազմաթիւ են իր գրական և քերթողական երկերը, ինչպէս նաև հեղինակած է հայերէն-ֆրանսերէն և ֆրանսերէն-հայերէն բառարաններ: Թուրքալուորութիւնը կատարուեցաւ երէկ մեծ շքով Բերայի Ս. Երրորդութիւն եկեղեցիին մէջ և մարմինը ամփոփուեցաւ Շիշլիի Աղգ. գերեզմանատունը: Մեր սրբապաշին ցաւակցութիւնները իր պարագաներուն:

Գալ չարթու պիտի հրատարակենք մանկական լեզուով գրուած իր մէկ չափ սիրուն ոտանաւորը:

ՊԶՏԻԿ ԱԼԻՄԻՆ

—•••••—

Սեւուկ, աղւոր աշուկներդ
 Ըսէ՛ ինձ, ռուրկը նային,
 Կըլտրիկ դէմքդ հըրաշակերտ
 Երբ ցուք մ'ունի երկնային,
 Աղւորի՛կ Ալիժ,
 Ոգի՛ շընորհալից ։

— Հրեշտակներու լոյս բոյնին ,
 Ուրկէ եկաւ ես աշխարհ ,
 Որ հայրիկին , մայրիկին
 Սիրտերն ըլլան խանդավառ ։

Շուրթերդ — կոկոն դեռաբաց —,
Ու լեզուիկդ մինինիկ ,
Երբ թըրթըռան անիմաց՝
Ատ ի՞նչ բարբառ անուշիկ ,
Սիրունի՛կ Ալիժ ,
Տարրա՛կ շնորհալից :

— Աս երկինքին է լեզուն ,
Որուն ամէն շեշտն ու վանկ
Սիրողներու սիրտերուն
Կ'առթեն անհո՛ւն խինդ , հրճուանք :

Սա թաթիկներդ թօմպուլիկ
Ինչո՞ւ այդպէս կը բանաս ,
Ու թեւիկներդ դեղեցիկ՝
Ո՞ւր երկարել կը ջանաս ,
Չըսե՞ս ինձ Ալիժ ,
Ձագուկ շնորհալից :

— Աստուա՛ծ Պապուն , որ ինձի
Ժպտովն իրեն կեանք տըլաւ ,
Պճնեց հոգեակս հրեշտակի
Շընորհքներովն իր ամբաւ :

Հարցում մըն ալ, Ալիժի՛կ ,
Վարդ այտերուդ փափկասուն
Ատ պաշիկներն անուշիկ
Ուրկէ՞ բերիւ մեզի դուն ,
Մօրկան խոյրն Ալիժ ,
Ձուարթուն շնորհալից :

— Աստուած Պապուն ձեռքն բարի
Միւռոնեց այտս ադ պագով ,
Որ մինչ կեանքըս երկարի՝
Ապրիմ խելքով-շնորհքով :

ՎԱՐՊԵՏ ԿԱՏՈՒՆ

(Հ Ե Ք Ե Ա Թ)

Աղօրեպան մը իր երեք զաւակներուն իբր ժառանգութիւն միայն թողուց իր ջաղացքը, էշը և կատուն: Իստանու մը շուտով կատարուեցաւ. իրաւարար և այլն չկանչուեցաւ. ասոնք ապա հովաքար պիտի կլլէին այս աղքատիկ ժառանգութիւնը: Անդրանիկ տղան առաւ ջաղացքը, երկրորդը՝ էշը և ամէնէն պզտիկին՝ կատուն միայն մնաց: Այս վերջինը այսչափ աղքատ բաժին մը առած ըլլալուն համար չէր մխիթարուեր: Ինքնիրենը կ'ըսէր.

— Եղբայրներս պարկեշտօրէն կրնան իրենց հացը ճարել՝ երբ միասին ապրին. իսկ ես, եթէ ուտեմ կասուս, և իր մորթէն ձեռնամուշտակ մը չիմեմ, ա'լ անօթութենէ մեռնելէ ուրիշ բան չի մնար ինծի:

Կատուն որ այս խօսքը կը լսէր, բայց չի լսելու զարկաւ, քսաւ հաստատ և լուրջ շեշտով մը.

— Մի՛ տխրիր տէ՛րս. միայն ինծի տոպրակ մը տուր, և կօշիկ մը չինել տուր որ փուշերու մէջ կարենամ քայլել. այն ատեն պիտի տեսնես որ հօրդ ժառանգութիւնը կարծածիդ պէս գէշ բաժնուած չէ:

Թէ և կատուն տէրը շատ կարեւորութիւն չտուաւ այս խօսքերուն. ան տեսած էր կենդանիին այնքան ճարպիկ ու ճկուն շարժումներ ընելը՝ մուկ մը կամ մկնիկ մը բռնելու համար, ինչպէս, ոտքերէն վար կը կախուէր կամ ալիւրին մէջ կը պահուէր տէր ինքզինքը մեռած ցուցնելու համար. բայց բոլորովին ալ յոյսը չի կտրեց իր այս թշուառութեան մէջ անկից օգնութիւն մը գտնելու միտքով: Ուստի տուաւ կատուն ուղածը: Կատուն լաւ մը հադաւ կօշիկը և տոպրակը վիզը անցընելով անոր կապը բռնեց իր առեւի իր կողմը բութամատերով և զնաց որջ մը ուր շատ ճագարներ կային: Իր տոպրակին մէջ թեփ ու կաթնբեկ (ճագարներու և խոզերու համար ուտելիք բոյս մը) լեցուց և մեռածի պէս փռուեցաւ հոն, սպասելով որ այս աշխարհի խաբէութիւններուն անտեղեակ քանի մը գեռատի ճագարներ գան իր տոպրակը խառնեն, մէջինը ուտելու համար: Հազիւ թէ պառկած էր, գոհացում դտաւ. նորատի յիմար ճագար մը մտաւ իր տոպրակին մէջ, և վարպետ կատուն, անմիջապէս անոր կապերը քաշելով, զայն բռնեց և առանց գիտալու խեղդեց: Իր այս որսէն յաղթական՝ չիտակելաւ գնաց տեղւոյն մեծահարուստ աղնուականին տունը և ուղեց խօսիլ անոր հետ: Կատուն առաջնորդուեցաւ աղնուականին մօտ, ուր երբ հասաւ, երկար խոնարհութիւն մը ըրաւ և յարեց.

—Ահա՛ տէր, ընտիր ճագար մը գոր ձեզի կը մատուցանեմ Քարապայի մարքիզին կողմէ: (Կատուն այս անունը յարմարցուց իր տիրոջը համար):

Ազնուականը պատասխանեց. — Ըսէ՛ տիրոջդ որ շնորհակալ եմ իրմէ և հաճոյք զգացի իր այս նուէրէն:

Ուրիշ անգամ մըն ալ, կատուն գնաց պահուելու ցորեններու մէջ, միշտ իր տոպրակը բաց բռնելով. և երբ երկու կագաւ թռուչուններ անոր մէջ մտան, կապերը քաշեց և երկուքը մէկ բռնուեցան: Ետքը գնաց զանոնք դարձեալ ներկայացնելու ազնուականին, ինչպէս բրած էր ճագարը: Ազնուականը մեծ հաճոյքով ընդունեց նաև երկու կագաւները և անոր պարգեւ ալ տուաւ: Կատուն այսպէս շարունակեց երկու-երեք ամիս, մերթ ընդ մերթ մեծահարուստին տանիլ իր տիրոջը որսացած որսերէն:

Օր մը, երբ իմացաւ որ ազնուականը գետեզերքը պտոյտի պիտի ելլէ իր աղջկան հետ որ աշխարհի ամէնէն գեղեցիկ ազնուականուհին էր, ըսաւ տիրոջը.

— Եթէ խորհուրդիս հետեւիս բաղդդ շինուած է: Դուն միայն պիտի լոգնաս գետին մէջ իմ ցուցնելիք մէկ տեղս. մնացածը ինձի ձգէ:

Քարապայի մարքիզը ըրաւ ինչ որ խրատեց կատուն, առանց գիտնալու թէ որո՞ւն համար աղէկ պիտի ըլլար աս: Երբ ինք կը լոգնար, ազնուականը անցաւ հոնկէց և կատուն սկսաւ պօռալ իր բոլոր ուժովը.

— Օգնութի՛ւն, օգնութի՛ւն... Քարապայի մարքիզը խեղ-

դուելու վրա՛յ է...

Այս ազաղակին վրայ ազնուականը գլուխը կառքին դռնէն դուրս հանեց և ճանչնալով կատուն որ այնքան որսեր բերած էր իրեն, հրամայեց իր մարդոցը որ անմիջապէս օգնութեան փութան Քարապայի մարքիզին: Մինչ ասդին խեղճ մարքիզը գետէն կը հանէին, անդին, կատուն, մօտենալով կառքին, ըսաւ ազնուականին թէ, իր տիրոջը լոգնացած պահունջ գողեր եկան և տարին անոր զգեստները, թէև ինք բոլոր ուժովը պօռաց կանչեց. մինչդեռ խեղկատակ փիսիկը այդ հագուստները պահածէր խոշոր քա-

րի մը տակ: Աղնուականը այն ատեն հրամայեց իր սենեկապաններուն երթալ իր ամենագեղեցիկ հագուստներէն մէկը բերել Բաղապայի մարքիզին համար:

(Մնացածը զալ անգամ)

ԲԷՌՕ

ՊԱՏԻՆ ԷՍԵՆՐԱԿԻՏԱՐԱՆ

Ա Պ Ա Ր Ա Ն Զ Ա Ն Ը

Ձարդարուելու բնագղը մարդուն, մանաւանդ կնոջ մէջ բնական զգացում մըն է: Եւս գուցէ իր մազերը զարդարեց ծաղիկով մը:

Ապարանջանը այն զարդն է որ այսօր կիներու դաստակներուն կ'անցուի: Ապարանջանը ականջի անցուած օղակներու և օղերու չափ հին է: Ս. Գիրքին մէջ յիշատակուած է, և Եգիպտացիք կը գործածէին զայն ամենահին ժամանակներէ ի վեր: Հին Մարբերը և Պարսիկներ հոգի կու տային այս զարդին և ամէն տեսակ զարդերու համար: Անոնք ոչ միայն ապարանջաններ կը կրէին իրենց դաստակներուն վրայ, ուսէն քիչ մը վար, այլ նաև օղեր, մանեակներ եւ ճոխ գլխանոցներ:

Հռոմի կայսրութեան հիմնարկութեան շրջանին մօտ Սապինները իրենց ձախ թելին վրայ ծանր ապարանջաններ ալ կը կրէին: Նոյն ատենները, Սամոսցիները՝ Հերայի (ամուսնութեան դիցուհի) նուիրուած հանդէսներուն ատեն խիստ զարդարուն ապարանջաններ կը կրէին:

Յայտնի չէ թէ հին Յոյներուն մէջ էրիկ-մարդիկ կը գործածէին ապարանջանը. բայց պէրասէր և հարուստ կիները իրենց դաստակները և բազուկները անոնցմով կը զարդարէին: Այս ապարանջանները, ձեւով, նիւթով և զարդարանքներով խիստ զանազան էին: Ընդհանրապէս կազմուած էին մետաղեայ տախտակէ մը կամ շատ թանձր մետաղեայ թելէ մը. մերթ շարժայի պէս էին, բայց յաճախ երկու ծայրերը իրարու միացած չէին ըլլար, և օձաձեւ գալարում մը տրուած կ'ըլլար անոր: Այս ձեւը այսինքն թելի վրայ քանի մը անգամ դալարուող ապարանջանը ամէնէն ընդունուածը ըլլալու էր որ, հելլենական անօթներու վրայի պատկերները այդ ձեւ կը ներկայացնեն ապարանջանները: Յոյները իրենց դիցուհիները կը ներկայացնէին ճոխ զարդե-

րով : Գեղեցկութեան դիցուհիին՝ Վէնիսի հռչակաւոր մէկ ար-
ձանը որ Մէտրիչիսի Վէնիս անունով կը պահուի Ֆիօրէնցայի (Իտա-
լիոյ) մէջ, իր բազուկին վրայ կը կրէ յայտնի հետքերը մետաղէ
ապարանջանի մը :

Հռոմայեցի կիները ապարանջան կը կրէին ո'չ միայն իբր
զարդ այլ նաև իբր օգտակար առարկայ մը : Ապարանջաններուն
մէջ հմայեակներ (համայիլ) կը դնէին : Դիւթական կարգ մը առար-
կաներ կը զետեղուէին ապարանջաններուն վրայ, որոնք կարգ մը
չարիքներ անցընելու և հիւանդութիւններ դարմանելու ուժը ու-
նէին, իրենց հաւատքով : Այսպէս էր որ ներոն իր մօրը հաճելի
երեւնալու համար մերթ աջ թեւին կ'անցընէր ոսկի ապարանջան
մը ուր օձի մորթ մը պահուած էր : Հռոմի մէջ բարձր դասակարգի
մը կիները միայն ապարանջան կը գործածէին իբր զարդ մը, որ
ընդելուզուած կ'ըլլար յաճախ մարգարիտներով, թանկագին քա-
րերով և ամենաբարձր արուեստով մը : Պատմագիրներ կը հաւաս-
տեն թէ փայլուն յաղթանակ մը տանող Հռոմայեցի զինուորներուն
իբր վարձատրութիւն ապարանջան կը տրուէր անոնց : Հին տաճար-
ներու արձանագրութիւններէն ալ կը հասկցուի թէ այս ձեւ զին-
ուորական վարձատրութիւն մը գոյութիւն ունեցած է : Կալիքուլա
ապարանջան կը կրէ եղեր. և ասիկա ժամանակին բարքերուն և
գաղափարներուն այնքան հակառակ էր որ, նկատուեցաւ այլան-
դակութեան և բարքերու անկումի նշան մը : Ընդհանրապէս ապա-
րանջան կրողի մակդիրը կը նշանակէր աղտոտ և ստրուկ մարդ մը :

Ապարանջան կը կոչուի նաև նոյն ձեւով զարդ մը զոր շատ
կը գործածէին Ասիոյ և Ափրիկէի ժողովուրդները, իրենց ոտքին
անցուցած, կոճէն վեր : Եւրոպայի մէջ շատ հազուադէպ կերպով
գործածուած է այս ոտքի ապարանջանը :

Եւրոպայի հիւսիսային հին ժողովուրդներուն մէջ, ապարան-
ջանը պատուաբեր նշան մըն էր : Հռոմէական յաղթութենէն ետք
ապարանջանը անհետացաւ այրական տարազէն, բայց ետքը տես-
նուեցաւ դարձեալ ֆրանսական յաղթանակէն վերջ : Յրդ և 12րդ
դարու զանազան յիշատակարաններուն մէջ կը տեսնուին իշխան
ներ և մեծ անձնաւորութիւններ որոնց թեւերը ապարանջաններով
զարդարուած են : Կիները, Եւրոպայի մէջ, 13րդ դարուն միայն
սկսան գործածել զայն, երբ էրիկ մարդիկ ձգեցին :

Խեցիէ, քարէ և մետաղէ ապարանջաններ կը գործածեն գրէ-
թէ բոլոր վայրենի ժողովուրդները : Նախապատմական ժողովուրդ-
ներն ալ գործածած են այս զարդը, և գտնուած են պղինձէ օղակ-
ներ որոնք պղինձի դարուն ապարանջաններն են :

ՊԱՐՈՆ ԱՐԹՈՅԻ ՊԱՏՄԱԾՆԵՐԸ

— 000000 —

Խոստացած էի աղուոր պատմութիւններ պատմել Ծաղիկի ընթերցողներուն։ Բայց ահա քննութիւնները վրայ եկան և ձեռքս ոտքս կապուեցաւ։ Հիմա սանկ արձակուրդը սկսած է։ Օ՛հ քիչ մը երկննանք։ Այս տաքերուն չիտակը ո՛չ դաս մտիկ կ'ըլլուի, ո՛չ խրատ։ Բայց այս օրերս լսեցի շատ սիրուն պատմութիւն մը, զոր չեմ դիմանար կը պատմեմ, քանի որ արդէն հոն ալ տաք օդին խօսքը կայ։

Հին Յունաստանի հռչակաւոր ճարտասանը Դեմոսթենէս, օր մը բաղմութեան առջեւ խիստ կարեւոր բան մը կը խօսէր։ Բայց ուշադրութիւն ըրաւ որ զինքը մտիկ չէին ըներ։ Այն ատեն ընդհատելով ճառը, ըսաւ.

— Այս վայրկեանիս նորագոյն միջադէպ մը պատմեմ ձեզի։ Խիստ տաք օր մը, մեր քաղաքէն երիտասարդ մը աւանակ մը վարձեց դիւղ երթալու համար։ Ճամբայ ելան։ Իշապանն ալ կը քալէր անասունին քովէն։ Տաքը ա՛յնքան սաստիկ էր որ երիտասարդը արեւին կիզիչ ճառագայթներէն պաշտպանուելու միտքով, իջաւ աւանակէն և ուզեց կենդանիին քովն ի վեր կծկտած քալել որպէս զի շուքին մէջ մնայ։ Բայց իշապանը սկսաւ կռիւի թէ ան էշը վարձած էր միայն և ոչ թէ անոր շուքը։ Երիտասարդն ալ կը պօռար կը կանչէր թէ էշը վարձելով շուքն ալ վարձած կ'ըլլար։

Հոս Դեմոսթենէս կտրեց խօսքը և վար իջաւ բեմէն։ Բայց Ժողովուրդը որ ծայր աստիճան հետաքրքրուած էր այս անօրինակ պատմութենէն կը գոչէր.

— Վերջացո՛ւր տեսնենք, ըսէ ի՛նչպէս վերջացաւ կռիւը։ Դեմոսթենէս դառն հեգնութիւնով պատասխանեց.

— Անանկ. անմիջապէս վերջացաւ։

Այս դուռը սակայն իր աղդեցութիւնը ըրաւ։ Բանախօսը շարունակեց իր ճառը, զոր լարուած ուշադրութեամբ ունկնդրեցին այս անգամ։

Դուք ալ կը կարծեմ որ, եթէ կը քնանայիք մինչեւ հիմայ, առկէ ետք ուշադրութիւն պիտի ընէք ձեզի համար խօսուածներուն։

ՇԻՏԱԿԸ ԻՕՍՈՂ ՏՂԱՆ

•••••

Շողոքորթել չեմ ուզեր Յովսէփը . բայց
հաճոյք կ'զգամ ըսելով թէ ան սուտէն կը
սոսկայ և ամէն ատեն ճշմարտութիւնը կ'ըսէ :

Յովսէփ չի նմանիր այն տղոց որոնք սուտ
կը խօսին ընկեր մը պատժել տալու, կամ,
իրենք զիրենք պատիժէ մը ազատելու և կամ
զբօանելու համար : Ինքը գիտէ որ պէտք չէ
բնաւ սուտ խօսիլ, ստութիւնը գէշ, աղտոտ
բան մըն է . աւելի աղէկ է իրեն համար իր
անձը պատիժի ենթարկել, քան ճշմարտութիւնը
ծածկել :

Ասոր հետ մէկտեղ շիտակ խօսիլն ալ իր
ձեւը ունի : Շիտակ պէտք է խօսիլ՝ երբ բան
մը կը հարցնեն, կամ պէտք մը կայ : Երբ
չհարցուած տեղը, պէտք չեղած տեղը շիտակը
խօսիք, այն ատեն լրատու դպրոցական մը եղած
կ'ըլլաք, ինչոր շատ գէշ բան մըն է, ինչպէս
ասկէց առաջ ալ ըսի :

Պետրոս գէշ խօսած էր Պօղոսի համար :
Օննիկ գիտէր ասիկա, բայց չի գնաց երբեք
չըսաւ Պօղոսին, քանի որ գիտէր թէ ասկից
կուիւ մը պիտի ծագէր : Ասիկա աղէկ բան մըն է :

Բայց երբ ձեր ծնողքը կամ ուսուցիչը
ձեզի բանի մը համար կը հարցաքննեն, պէտք
է որ գիտցածնիդ ըսէք :

Պէտք է անկեղծ ըլլալ ամենուն հետ եւ
իր ծնողքէն բան մը չի ծածկել :

Խեղճ հագաւը պուպիկ է եղեր. գլխաւի դէն,
վերաւելու է հագեր. ո՛րչափ ալ սիրուն եղեր է:

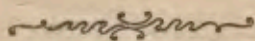
«ԾԱՂԻԿ»Ի ՀՍՐՑՈՒՄԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

«Ուսանող»՝ բառն ինչ քաղցրալուր
Կը հնչէ յար ինծի համար,
Յուշեր պահուին հոգեպարար
Անոր քողին տակ թաքթաքուր:
Աշխատանքի միշտ լուծին տակ՝
Քանի՜ հանդարտ է իմ հեղ սիրտ,
Չունիմ խոհեր զոր կոչեն ըրտ,
Հոգիս խաղաղ, միտքս է յստակ,
Վարժապետիս խոնջ ջանքերով՝
Երբոր ներսս գամ քան զգամ
Համեստ ուսման աճիլն զգամ,
Դէպի այդ վայրն տաճեմ գորով:
Ընտրած կեանքս ըլլա՛ր անանց,
Ուր վայելեմ քաղցր նեկտար,
Բիլ երկնքի, սրտի դալար,
Թէ՛ դպրոցի և թէ՛ ուսմանց:

Մուհմուսուն (Կեսարիա)

Յ. Զ. ԱՅՎԱՏԵԱՆ

ՊԻՍԱԿՈՒԱԾ ԿԱՊԸ

(ԱՆԴՂԻԱՅԻ ՆՇԱՆԱՆՈՐ ՈՍՏԻԿԱՆ)

ՇԷՐԼՈՒԲ ԶՕԼՄՍԻ ԱՐԵԱԾՆԵՐԷՆ)

Հօլմա հետեւեալ տեսութիւնը ըրաւ այս ահռելի գործին վրայ. —

Իմ առաջին հետեւութիւններս սխալ ելան։ Ասկէց յայտնի կ'ըլլայ թէ ո'րչափ վտանգաւոր է անբաւական ապացոյցներու վրայ տրամանաբանել։ Գնչուներու գոյութիւնը և աղջկան արտասանած պանջ լառը զիս սխալ հետքի մը վրայ դրին։ Բայց այն պահուն երբ համոզուեցայ թէ վտանգը ո'չ պատուհանէն կրնար եկած ըլլալ և ոչ ալ դուռնէն, միտքս դարձուցի։ Ինչպէս ըսի, իմ ուշադրութիւնս գրաւեցին օդի պզտիկ ծակը և անկողինին վրայ կախուած զանգակի չուանը։ Երբ տեսայ մանաւանդ որ չուանը պարապ էր, քանգակ չուանէր և անկողինն ալ գետնին փակած էր, անմիջապէս կասկածեցայ որ չուանը պիտի ծառայէր առարկայի մը որ ծակէն անցնելով անկողինին վրայ իջնէր։ Ասկէց բնականաբար միտքս ինկաւ որ այդ առարկան կրնար օձ մը ըլլալ, մանաւանդ թէ, Տօքթօր Րօյլօթի Հնդկաստանէն կենդանիներ բերել տալը ըսած էր աղջիկը։ Ուրեմն հետքը գտած էի։ Խորհեցայ որ Տօքթօրը որ Ծայրագոյն Արեւելքի մէջ ապրած էր, լաւ ուսած և անխիղճ մէկն էր, կրնար գործածել թոյն մը որ քիմիաբաններուն կողմէ չհասկցուէր։ Ծայրագոյն Արեւելքի և Հնդկաստանի մէջ այս տեսակ խորհրդաւոր դեղեր շատ կան, որոնցմէ տեղեկութիւն չունին Եւրոպացիները։ Տօքթօրը խորհած էր որ այդ թոյնը ո'րչափ շատ իր ազդեցութիւնը ընէր, այնչափ իր գործին կուգար։ Ուստի այդ օձը ընտրեւ էր, որուն խայթը ամմիջապէս կը մեռցնէր։ Ասկէց զատ, շատ մանրադէտ աչք մը պէտք էր, զո՞հին մարմինն վրայ տեսնելու համար երկու խիստ աննշմարելի խայթերը։ Սուիւնն ալ լսեցի։ Տօքթօրը բնականաբար օձը ետ պիտի կանչէր չի լուսցած, որպէս զի զոհը զայն չի տեսնէ։ Հաւանաբար այս իժը վարժեցուցած էր մեր տեսած կաթովը, վերադառնալ երբ ձայն հանէր։ Տօքթօրը յարմար դատած ժամուն զայն կ'անցընէր օդին ծակէն, ապահով թէ, կենդանին պիտի սողոսկէր չուանին երկայնքն ի վար և ան-

կողինին վրայ պիտի իջնէր: Շատ գիշերներ կրնային անցնիլ՝ առանց զոհին խաթուելուն. բայց ուշ կամ կանուխ ան պիտի մեռնէր: Ես այս հետեւութիւնը հանեցի, դեռ Տօքթօրին սենեակը չի մտած: Իր աթոռը քննելով հաստատեցի թէ ան սովորութիւն ունէր անոր վրայ ելլելու, ինչ որ անհրաժեշտ էր՝ օդի ծակին հասնելու համար: Դրամարկըը, կաթի սկահակը և խարազանին օղակածէ հանգոյցը բոլորովին ջնջեցին կասկածներս: Ա՛լ համոզուիմ կատարեալ էր: Օր. Սթօնըրի լսած մետաղական աղմուկը բնականաբար դրամարկըին փութով գոցուելուն ձայնն էր: Այս համոզումը գոյացնելէ ետք, այլևս գիտէք թէ ի՞նչ միջոց ձեռք առի վերջնական ապացոյցը ձեռք բերելու համար: Դուն ալ ինծի պէս լսեցիր կենդանիին սուլելը. անմիջապէս լոյս վառեցի և առանց վայրկեան մը կորսնցնելու յարձակեցայ անոր վրայ: Այս յարձակումին արդիւնքը սա եղաւ. որ իժը վերադարձաւ եկած ծակը: Եւ որովհետեւ իմ տուած հարուածներուս մէկ քանին իրեն դպան, օճը բարկացաւ, կատղեցաւ և յարձակեցաւ դէմը եկած առաջին մարդուն վրայ և այս մարդն էր նոյն ինքն Տօքթօր Րօլօթ: Այսպէս, անուղղակի կերպով ես եղայ այդ մարդուն մահուան պատճառը: Եւ կրնամ ըսել թէ ասոր համար խիղճիս վրայ թեթեւ բեռ մը անդամ չեմ ղգար:

ԳՐԵՆՆ 8061.

Վերջ

ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԽՕՍԲԵՐ

★ Կորսուած բաներէ չատերը վերստին կը գտնուին, բայց, կորսուած վայրկեան մը յաւիտենապէս կորսուած է:

★ Սէրը ցրտապոյն սրտերու կը յաղթէ, ինչպէս արեւը սառոյցին և ձիւնին:

★ Բարի վարմունքներդ փայլեցուր գործածելով. նոյն իսկ ոսկեղէն աման մը կը մթազնի եթէ անգործ մնայ:

★ Ամէնէն փայլուն կեանքերն անգամ իրենց մթութեան օրերը ունեցած են:

★ Վեհանձն ձախողութիւն մը անպատիւ յաջողութենէ նախամեծար է:

★ Եթէ ամպերը գոյութիւն չունենային մարդիկ արեւին յարգը պիտի չի ճանչնային:

★ Գոհարը չի կրնար ողորկուիլ առանց շփման. նոյնպէս ալ մարդ չի կրնար կատարեալ ըլլալ առանց փորձութեան:

★ Արիութիւնը և համբերութիւնը կը յաղթեն կեանքի բոլոր դժուարութեանց:

★ Չի զսպուած բարկութիւնը կը կործանէ նկարագիրը, բարքն ու հանգստութիւնը:

Հատուկ անգլիերէնէ:

Մ. ԲԱՐԹԻԿԵԱՆ

Մ Տ Ք Ի Զ Բ Օ Ս Ա Ն Ք

Հանեչուկ թիւ 9

Գտնել վեց տառէ բաղկացեալ անուն մը որ յիշեցնէ եկեղեցականի նշանաւոր դէմք մը և անոր վեց տառերով կազմել վեցական տառէ բաղկացած ուրիշ հինգ բառեր որոնց առաջինը նշանակէ մարմինի մաս մը, երկրորդը՝ մարդոց գործունէութեան յատուկ տեղ մը, երրորդը՝ թուուն մը, չորրորդը՝ ձկնորսի գործիք մը, հինգերորդը՝ հացաբոյս մը:

Հաշուական հարցում թիւ 9

Հովիւ մը 324 օխա կաթով պանիր շինելու ձեռնարկելով իւրաքանչիւր 6 օխա կաթով օխա մը պանիր շինեց և օխան 3 ղրուշէն ծախեց: Գնողէն 100 ղրուշ կանխավճար առաւ. դեռ քանի ղրուշ պիտի առնէ:

Լուծողներէն երկուքը վիճակով պիտի ստանան մէյմէկ գիրք:
Պատասխանները պէտք է գրել կողքին ետեւի կտրօնին վրայ:

Թիւ 8 հանեչուկին լուծումն է.

ՎԱՐԱԶՂԻՍ որմէ գիրեր պակսեցնելով կամ տեղափոխելով կը կազմուին հետեւեալ բառերը. — Վարդագար, վարագ, արագ, գարդ, վարդ, արազ, ագազ, ազդր, արդ, գազ, դազ, դար, վար, վազ, ազդ, արա:

Լուծողներէն մեծ մասը Արշավազդ լուծած էին և զտած էին նաև Վարագդազը, Ասիկա թէև մասամբ սխալ էր, որովհետև Արտաւազդը ի ու կը գրուի և ոչ թէ Վ. ու, բայց ընդունեցինք, նկատելով որ մեր պղտիկ ընթերցողները ուղղագրական այդքան ճշգրտութիւն չէին կրնար ունենալ:

Ճիշդ լուծողներն են. —

Պեշիկբաշեկ՝ Գ. Ունճեան, Վարդ, Հ. Պռուճեան, Վ. Փափազեան, Թ. Ֆէրմանեան, Մատենադարան, Ե. Չօփուրեան, Ս. Փափազեան, Հ. Փիշթօֆճեան, Հ. Թնքարեան, Կ. Չիթճեան, Ա. Մատթէոսեան, Ա. Պոյաճեան, Ժ. Եազմաճեան, Ա. Գ. Պաղտասարեան, Ա. Չալկըճեան, Ս. Ըրկասպաչեան, Ա. Սուճուքճեան, Յ. Միրիճանեան, Հ. Պողոսեան, Ա. Բիւրքճեան, Ա. Սարգսիսեան, Ա. Սարրաֆեան, Ե. Թուլումպաճեան: Վիեննական Միֆարեանեկ՝ Ա. Ճինճեան, Հ. Տէօրթէօղլեան, Ն. Բէօմիւրճեան, Հ. Հօտայեան, Հ. Սուրէնեան: Գասը գիւղեկ՝ Գ. Ջօրայեան, Ո. և Տ. Եոսսուֆեան, Հ. Եոսսուֆեան, Ռ. և Պ. Մեսսուճեան: Բերայի Էսսեանեկ՝ Մ. և Ս. Կարապետեան, Ջ. Լուսարարեան: Պերպերեանեկ՝ Հ. Գալֆեան: Սկիւսարեկ՝ Ա. Խիւտալէրտեան, Մաքրիգիւղեկ՝ Գ. Խանամիրեան, Ս. Փր. Որքանոցեկ՝ Վ. Գ. Բազրեւանդեան, Սան-Սթեֆանոյեկ՝ Ջ. Մերկերեան: Սամաքիայեկ՝ Յ. Պիլէզիլճեան, Ա. Յ. Շահպազեան, Գուրուշեյմեկ՝ Լ. Յնտզլեան, Ղաչաքիայեկ՝ Գ. Յովակիմեան: Լանկայեկ՝ Ս. Չաճեան, Բանկալքիի Ան. Յղուրեկեկ՝ Մ. Չալուշեան: Տեմիրեան վարժարանեկ՝ Կ. Դեւոնդեան:

Մամսունեկ՝ Գր. Խերեան և Արայ Մսրրեան: Պանսրմայեկ՝ Ղ. Յ. Յովնանեան, Մարգար Կիւզէլեան: Գոնիայեկ՝ Դ. Մասաթեան: Նիկումիդիայեկ՝ Էֆթիկ և Հերմիէ Միսճեան: Օվանդիեկ՝ Ռեբեկա և Դեղամ Գարակէօղլեան:

Վիճակը չահեցաւ Սամաթիոյ Ան. Յղութեան վարժարանէն Արուսեակ Շահպազեան, որ կ'ստանայ խոստացուած գիրքը:

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍՆԵՐ ԵՒ ՇՐՋԱՆԱԻԱՐՏՆԵՐ

Նիկոմիդիոյ Աղջկանց Գայիանեան վարժարանի չրջանաւարտներու վկայականաց բաշխումը անցած կիրակի օր Առաջնորդարանի սրահին մէջ տեղի ունեցաւ: Վարժարանը այս տարի 11 չրջանաւարտներ ունեցաւ որոնք են. — Օրիորդ Մաննիկ Մ. Ա. Բէօթանեալեան, Էօթէն Փ. Ռաիայէլեան, Վիքթօր Օ. Թովմայեան, Աղնիւ Գ. Բէօռօղլուեան, Նեւրիկ Մ. Պօյաճեան, Արուսեակ Մ. Միրիճանեան, Արուսեակ Մ. Ծառուկեան, Էօթէն Գ. Ճերմակեան, Բրաբ Գ. Գարամիւքոնեան, Արշալոյս Մ. Սարգիսեան, Յարգիւնէ Պ. Լուծֆեան: Իսկ ձեռագործի և ձեւի չրջանաւարտներն են Օր. Թադուհի Մ. Փանոսեան, Օր. Մաննիկ Մ. Գ. Տ. Արիստակէսեան:

ՄԻԱՅՆ ԳԱԻԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՆԵԼՈՒԿ Ը.

Ա. Ա. Ե. Ի. Ի. Թ. Ղ. Ղ. Մ. Զ. Բ.

Այս գիրքով կազմել բառ մը: Ետքը անոր վանկերը զատելով, իր երեք միավանկերուն նշանակութիւնները գրել:

Մերեան փողոց թիւ 57

Գրավածառ Վ. Յ. ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ

Ձորս չաբաթ պայմանաժամ: Լուծողներէն մէկը պիտի չահի հետեւեալ գիրքերէն մէկը: Պատասխանները պէտք է գրուած ըլլան կողքին վրայի կտրօնին վրայ:

Մանկավարժական ֆերականութիւն Գ. մաս Մարգարեան:

Հայերէն լեզու, գրաբարը Ռուսերէնի գրութեամբ ուսանելի:

Օսմանեան Պատմութիւն Մ. Աշեան:

Զեւագիտութիւն: Մարմնամարզութիւն 45 պատկերով:

Լուծում Ե. և Զ. հանելուկներուն

Գաւառական Ե. հանելուկին լուծումն է Զեյնի, զոր չէին կրցած լուծել:

Իսկ Զ. հանելուկին լուծումն է հետեւեալը. — Նոյն չաղկապն է ՈՒ, որուն կցելով երկու թ, կ'ըլլայ թուր: Ուրիշ գիրեր ալ կցելով կը կազմուին խուխ, (թանցր թուք, պակամ) ծուծ, շուշ (չիշ), տուտ (ծիւղ), ցուց (ուրախութեան երգ), ֆուֆ (փշոտ դաւազան): Բայց ամէնէն անուշն է դարձեալ թուրը:

Ճիշդ լուծողներէն Երզնկայի Կեդր. վարժարանէն Լեւոն Դանիէլեանի ելաւ վիճակը որ կ'ստանայ իր ուղած Արծաթմասեցիկը:

«ԾԱՂԻԿ» Ի ԱՄՍԵԱՅ ԹԻԻԸ

Ծաղիկի Յուլիս ամսուան ճոխ թիւը հրապարակ կ'ելլէ առաջիկայ չաբթու, խիստ չահեկան բովանդակութիւնով և պատկերներով:

Պ. Սարգիս Միսայէլեան կը գրէ մեզի թէ իր գրած հանելուկին առթիւ, Մեռեալ Ծովին տարածութիւնը առած է Յ. Յ. Մանիսաճեանի Աշխարհագրութեան դասագրիքէն, ուր 915 քիլօմէթր նշանակուած է:

Ստացանք ուսուցիչ Երուանդ Էֆ. Գեորգեանի պատրաստած և ծանօթ գրավածառ Յովհ. Էֆ. Էսկիեանի հրատարակած Իրագիտութեան նոր դասագիրքը: Մինչև հիմակուաններէ տարբեր ձեւով աւելի նոր գրութեամբ և խիստ բազմաթիւ պատկերներով յանձնարարելի դասագիրք մըն է այս: Գինն է 4 զրուշ:

ՈՍԿԵՐԶԱՏՈՒՆ
“ՔՐԻՍԹՕՖԼ”

ՄԻ ՄԻՍՅՆ ՄԷԿ ՀԱՏԻԿ ՏԵՍԱԿ
 ԱՄԵՆԱԼԱԻԱԳՈՅՆ
 ԶԱՅՆ ՈՒՆԵՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ
 ՊԱՀԱՆՋԵՑԷՔ

Այս
 մարման

ԵՒ «ՔՐԻՍՏՕՖԼ»
 ամուսնը

Ամեն մեկ կտրին վրայ

Եթէ չէք գիտած արդէն
Անպատճառ գնեցէ՛ք

ԾԱՂԻԿԻ ԱՄՍԵԱՅ ԲԱՑԱՌԻԿ ՃՈՒԹԻԻԸ

որ այնքան սիրալիւ ընդունելութեան մը արժանացաւ

թէ Գաւառի եւ թէ Պոլսոյ գրասէրներէն

ՀԵՏԱՔՐՔՐՈՒԹԻՒՆ, ՕԳՏԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ

Այս երեք ուղղութիւններով կը փայլի Ծաղիկի ամսեայ բիւր

զարդարուած շատ մը շահեկան պատկերներով

Դիմե՛ք Է Պոլսոյ եւ Գաւառներու համար հասը երեք դրու

ՎԵՑ ԹԻՒՒ ՀԱՄԱՐ ԲԱԺՆԵԳԻՆ 15 ԴՐՈՒՇ

ԳԱԻԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 17 ԴՐՈՒՇ

Ա. Պ Ա Ռ Ի Կ

6 ԱՄԻՍ ՊԱՅՄԱՆԱԺԱՄ ԿԱՄ ԱՆՊԱՅՄԱՆ ԱՊԱՌԻԿ
5000Է ԱԻԵԼԻ ՏԵՍԱԿ ԻՐԵՂԷՆԲ 5000

Տեղական և Բարիզի 14 և 18 աստիճան ոսկւոյ վրայ բաղմա-
տեսակ գոհարեղէններ, օղ, մատնի, քսեղ, Էայլն. նաև անուշ-
ներու սկզբնատառով գոհարաղարդ մատանիներ, ոսկի, արծաթ
ժամացոյցներ և նորածեւ չղթայներ, ասոնցմէ զատ ամէն եղանակի
յատուկ պատրաստ և չափու վրայ ղգեստներ, կօշիկներ ու գըլ-
խարկներ, արանց, կանանց և տղայոց համար: Նաև մուշամպա
վերարկուներ, բուրդէ և մետաքսէ չրջաղգեստի կերպաններ, պատ-
րաստ ճերմակեղէններ նաև խասա, ամերիգան, պամա, Էայլն, և
զարդի վերաբերեալ պիտոյք, մեքենաներ՝ լուսանկարի, կրամօֆօն,
ինչպէս նաև կարի (ճօնս, Նովման) Էայլն:

Ունինք նաև եւրոպական նուրբ ճաշակով պատրաստուած կահ
կարասիք, հիւրանոցի, ննջասենեակի, ճաշարանի և խոհանոցի վե-
րաբերեալ ամէն իրեղէնք, ամէն տեսակ վառարաններ, նաև բաղ-
նիքի, խոհանոցի եւրոպական չարժուն օճախ եւն.:

Վաճառատունս իր տեսակին մէջ միակն է որ շահած է հան-
րութեան վստահութիւնը, գնահատուած է նաև իր ապրանաց տո-
կունութիւնը, նրբութիւնը և ամանութիւնը:

ՍԱԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ԶԿԱՅ

Կանխիկ գնողին % 5 զեղչ

Շաքարական եւ ամսական վճարմանց համար

հաւաքիչներ միշտ պատրաստ են:

Հաճեցէք դիմել ՀԵՐՃԱՅԻ ՎԱՃԱՌԱՌՈՒՆ

ՄԵԾ ՇՈՒԿԱՅ, Ոսկերչաց ՄԵԾ Փողոց թիւ 13,

ԳԱԽԱՌՆԵՐԷՆ ԵՒ ՊՈԼՍՈՅ ԳԻՒՂՆԵՐԷՆ մեր հանելուկները
լուծողներուն կը ծանուցանենք որ կտրօնը կամ պատասխանը պա-
րունակող պահարանին բերանը չփակցնեն և բաց ձգեն. այն ա-
տեն 5—10 փարայով միայն կու գոյ և հարկ չի մնար 20 կամ 40
փարայի դրոշմ փակցնելու նամակին:

Մ Ե Ր Կ Տ Ր Օ Ն Ը

Վիճակահանութեան և հրատարակութեան կարգ մը անպատե-
հութեանց համար որոշած ենք ԲԱՅԱՐՁԱԿԱՊԷՍ ՉԸՆԴՈՒՆԻՆԻՂ այն
կտրօնները որոնց վրայ ՄԷԿԷ ԱԻԵԼԻ անուն գրուած է: Բացա-
ռութիւն են այն կտրօնները, որոնց վրայ եղբայրներու կամ քոյ-
րերու անուններ կան:

Լուծում թիւ 9 հանելուկին եւ հարցումին.